

Sygn. akt II K 28/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO Agata Wilczewska

Ławnicy: Waldemar Tubacki, Agnieszka Malesza

Protokolant: sekr. sąd. Alina Kantarowska

w obecności Mariusza Słowińskiego Asesora Prokuratury Rejonowej w Koninie

po rozpoznaniu w dniach 05 listopada 2020 roku i 10 lutego 2021 roku

sprawy:

S. P. syna P. i K. z domu S.,
ur. (...) w P., nie karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 grudnia 2019 r. w K., w mieszkaniu przy ulicy (...), odpierając bezpośredni, bezprawny zamach polegający na wdarciu się do mieszkania, rażąco przekroczył granice obrony koniecznej stosując sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu, w ten sposób, że mieczem typu miecz samurajski „katana” o długości ostrza 73 cm, trzymanym w ręku, ugodził F. B. (1) zadając nim cios w brzuch, skutkujący powstaniem u pokrzywdzonego kanału rany przebiegającej od rany wkłucia zlokalizowanej na wysokości pępka, a następnie ukośnie od dołu brzucha ku górze w stronę prawą przez jelito grube, prawą nerkę, wątrobę, przeponę po stronie prawej, kończącą się w prawym płucu, w wyniku czego spowodował u F. B. (1) obrażenia ciała w postaci rany klutej brzucha z uszkodzeniem jelita grubego z koniecznością usunięcia jego fragmentu i wyłonienia sztucznego odbytu, prawej nerki z koniecznością jej usunięcia, wątroby, przepony i prawego płuca, które to obrażenia wymagały natychmiastowej interwencji chirurgicznej i stanowią ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu oraz innego ciężkiego kalectwa F. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 25 § 2a k.k.

I. Oskarżonego S. P. uznaje za winnego tego, że w dniu 14 grudnia 2019r. w K., w mieszkaniu przy ulicy (...), odpierając bezpośredni, bezprawny zamach polegający na wdarciu się do mieszkania, przekroczył granice obrony koniecznej stosując sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu, w ten sposób, że mieczem typu miecz samurajski „katana” o długości ostrza 73 cm, trzymanym w ręku, ugodził F. B. (1) zadając mu cios w brzuch, skutkujący powstaniem u pokrzywdzonego kanału rany przebiegającej od rany wkłucia zlokalizowanej na wysokości pępka, a następnie ukośnie od dołu brzucha ku górze w stronę prawą przez jelito grube, prawą nerkę, wątrobę, przeponę po stronie prawej, kończącą się w prawym płucu, w wyniku czego umyślnie spowodował u F. B. (1) obrażenia ciała w postaci rany klutej brzucha z uszkodzeniem jelita grubego z koniecznością usunięcia jego fragmentu i wyłonienia sztucznego odbytu, prawej nerki z koniecznością jej usunięcia, wątroby, przepony i prawego płuca, które to obrażenia wymagały natychmiastowej interwencji chirurgicznej i stanowią ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu oraz innego ciężkiego kalectwa, to jest dokonania przestępstwa z art.156§1pkt2k.k. w zw. z art.25§2k.k. i za przestępstwo to na podstawie tych przepisów w zw. z art.60§1i §6pkt2k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art.46§1k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego F. B. (1) kwotę 4.000zł (cztery tysiące złotych) tytułem zadośćuczynienia.

III. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 14 grudnia 2019 roku godz. 13:10 do 17 grudnia 2019 roku godz. 12:25.

IV. Na podstawie art.44§2k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci miecza samurajskiego „katana” opisanego pod poz.1 w wykazie dowodów rzeczowych nr I/3/20/B na k.199 akt oraz w postaci puszki gazu obezwładniającego z napisem Red Pepper Gel opisanego pod poz. 6 w wykazie dowodów rzeczowych nr II/245/20/P na k.347 akt.

V. Zasadza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego F. B. (1) kwotę 1.176 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

VI. Zasadza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa ½ poniesionych wydatków, to jest kwotę 2.978,63 zł, a od zapłaty pozostałej części wydatków zwalnia oskarżonego oraz wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 180zł.

Waldemar Tubacki Agata Wilczewska Agnieszka Malesza

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 28/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskami. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			

0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. P.	<p>w dniu 14 grudnia 2019r. w K., w mieszkaniu przy ulicy (...), odpierając bezpośredni, bezprawny zamach polegający na wdarciu się do mieszkania, przekroczył granice obrony koniecznej stosując sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu, w ten sposób, że mieczem typu miecz samurajski „katana” o długości ostrza 73 cm, trzymanym w ręku, ugodził F. B. (1) zadając mu cios w brzuch, skutkujący powstaniem u pokrzywdzonego kanału rany przebiegającej od rany wklucia zlokalizowanej na wysokości pępka, a następnie ukośnie od dołu brzucha ku górze w stronę prawą przez jelito grube, prawą nerkę, wątrobę, przeponę po stronie prawej, kończącą się w prawym płucu, w wyniku czego umyślnie spowodował u F. B. (1) obrażenia ciała w postaci rany klutej brzucha z uszkodzeniem jelita grubego z koniecznością usunięcia jego fragmentu</p>	

		<p>i wyłonienia sztucznego odbytu, prawej nerki z koniecznością jej usunięcia, wątroby, przepony i prawego płuca, które to obrażenia wymagały natychmiastowej interwencji chirurgicznej i stanowią ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu oraz innego ciężkiego kalectwa.</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>- F. B. (1) był przez dwa i pół roku chłopakiem P. T.. Po rozstaniu z nim P. T. zaczęła spotykać się z S. P. z którym od stycznia 2019r. są w bliskich stosunkach. F. B. (1) nie mógł się z tym pogodzić, wysyłał do P. T. wiadomości SMS z groźbami w stosunku do niej jak i S. P., miał za złe S. P., że ten spotyka się z P. T.. S. P. odpowiadał na te zaczepki posługując się podobnie jak F. B. (1) wulgarnym i prowokującym językiem, utrzymywał, że nie boi się gróźb ze strony F. B. (1);</p> <p>- w dniu 9 czerwca 2019r. F. B. (1) przyszedł pod drzwi mieszkania wynajmowanego przez S. P.. Kopał i uderzał pięściami w te drzwi, czym spowodował ich podziurawienie, krzyczał, że ich „rozjebie”. S. P.</p>	<p>- zeznania świadka P. T., - wyjaśnienia oskarżonego S. P., - wydruki wiadomości kierowanych przez F. B. (1), - zeznania świadka P. T., - wyjaśnienia oskarżonego S. P., - zeznania świadka A. A. (2), - zeznania świadka E. G. (1), - zeznania świadka Z. B., - zeznania świadka P. T., - wyjaśnienia oskarżonego S. P., - akta sprawy IIK1400/19 Sądu Rejonowego w Koninie - zeznania świadka P. T.,</p>	<p>k.437-439 w zw. z k.68-69, k.430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341, k.138-185 k.437-439 w zw. z k.68-69, k.430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341, k.439v-440 w zw. z k.130-131 k.433v-434v w zw. z k. 18-19, k.434v435, k.437-439 w zw. z k.68-69, k. 430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341, k.556,</p>	

nie otworzył wtedy drzwi ani nie zawiadomił Policji. Kwestię uszkodzenia drzwi wyjaśnił we własnym zakresie z wynajmującym. Drzwi do chwili zdarzenia nie zostały naprawione;

- w dniu 10 czerwca 2019r. F. B. (1) udał się do miejsca pracy S. P. i tam uderzył go kilkukrotnie pięścią w twarz powodując złamanie dolnej ściany oczodołu i stłuczenie twarzy, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni, za co został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 20.01.20r. w sprawie o sygn. akt IIK 1400/19 n karę grzywny. Orzeczonej w tej sprawie nawiązki na rzecz S. P. w kwocie 1000z nie zapłacił. W dniu wyroku F. B. (1) pojawił się w miejscu zamieszkania S. P. i próbował uderzyć go butelką. Pojawił się jeszcze pod mieszkaniem S. P. w sierpniu 2019r. i krzyczał, że przyjechał „rozjebać mur”. F. B. (1) dalej wysyłał też wiadomości SMS z pogrożkami do P. T., na które P. T. nie reagowała. Dwa do czterech miesięcy przed zdarzeniem F. B. (1) pojawił się u S. P. z żądaniem podpisania pokwitowania odbioru nawiązki, mimo iż pieniędzy nie przekazał. Groził S. P., że jak tego nie podpisze, źle się to da niego skończy. Mimo że S.

-wyjaśnienia oskarżonego S. P.,

- zeznania świadka P. T.,

-wyjaśnienia oskarżonego S. P.,

- zeznania świadka E. G. (1),

- zeznania świadka Z. B.,

- zeznania świadka P. T.,

-wyjaśnienia oskarżonego S. P.,

- zeznania świadka P. T.,

-wyjaśnienia oskarżonego S. P.,

- zeznania świadka P. T.,

-wyjaśnienia oskarżonego S. P.,

- rodzaj użytego niebezpiecznego narzędzia (protokół oględzin), miejsce i sposób ugodzenia, spowodowane obrażenia,

- dokumentacja medyczna,

- opinia biegłego J. K.,

-wyjaśnienia oskarżonego S. P.,

- dane o karalności,

- dane z wywiadu środowiskowego,

- opinia psychiatryczno – psychologiczna;

uzupełniająca opinia psychologiczna,

- zeznania biegłych psychiatrów M. S. i A.

k.437-439 w zw. z k.68-69,

k.430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341,

k.437-439 w zw. z k.68-69,

430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341,

k.433v-434v w zw. z k. 18-19,

k.434v435,

k.437-439 w zw. z k.68-69,

k.430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341,

k.437-439 w zw. z k.68-69,

k.430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341,

k.437-439 w zw. z k.68-69,

k. 430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341,

k.59,61-62,

k.192,193

k.206

k. 430v-433v w zw. z k.75-76, 86-87, 96-97, 136-137, 322-323, 340-341,

k. 194, 312,448,

k.329-330,

<p>P. obawiał się tych gróźb, nie złożył zawiadomienia;</p> <p>- w piątek 13 grudnia 2019r. P. T. spotkała F. B. (1) w A.w K.. Podczas rozmowy z nim prosiła go, aby dał im spokój. F. B. (1) stwierdził, że „rozjebie” S.. 14 grudnia 2019r. około godziny 11 P. T. przyszła do mieszkania S. P.; opowiedziała S. o spotkaniu w F. i o kierowanych przez niego gróźbach. Wówczas zadzwonił też F. informując, że przyjdzie oddać pieniądze – nawiązkę. S. P. napisał SMS do F. B. (1). Ten oddzwonił i ponownie groził S. P.. F. B. (1) w towarzystwie (...) z którym wcześniej spożywał alkohol w mieszkaniu M. C. (1), postanowił udać się do miejsca zamieszkania S. P.;</p> <p>- po przybyciu na miejsce F. B. (1) zadzwonił domofonem i wszedł do klatki, wpuszczony nie tylko przez S. P., ale także jego sąsiadkę do której również zadzwonił domofonem. Do mieszkania S. P. F. B. (1) udał się ze swoim kolegą K. A. (1). Gdy kolega płacił jeszcze za taksówkę F. B. (1) udał się pod drzwi mieszkania S. P.. Pod drzwiami zdjął kurtkę i przewiesił ją przez poręcz schodów i złapał za klamkę. Gdy drzwi okazały się zamknięte</p>	<p>S. oraz psychologa M. K. złożone na rozprawie,</p> <p>- dokumentacja leczenia psychiatrycznego oskarżonego,</p> <p>- opinia sądowo – psychiatryczna w prawie cywilnej IC 447/19,</p> <p>- opinia (...) SO w Koninie w sprawie rozwodowej,</p>	<p>k.483-484,</p> <p>k.550,</p> <p>k.554-556,</p> <p>k.487-525,</p> <p>k.253,</p> <p>k.541,</p> <p>k.544-548</p>	
--	--	--	--

zaczął głośno w nie uderzać rękoma i kopać;

- S. P. wziął do ręki pojemnik z gazem pieprzowym i podszedł do drzwi, uchylił je i psiknął gazem w kierunku F. B. (1) i powiedział do niego, aby odszedł stamtąd. Wtedy zorientował się też, że F. nie jest sam. F. cały czas napierał jednak na drzwi, próbując wejść do mieszkania. P. T. pomagała S. P. trzymać drzwi od środka, aby uniemożliwić F. B. (1) wejście do mieszkania. F. ciągle napierał na drzwi i kierował wyzwiska i groźby w ich kierunku;

- w pewnym momencie F. B. (1) udało się wejść na około pół metra w głąb mieszkania, wtedy S. P. sięgnął po miecz samurajski, który stał w rogu szafy tuż przy drzwiach wejściowych, wyjął go z pochwy, zamachnął się w kierunku F. B. (1). S. P. mieczem typu miecz samurajski „katana” o długości ostrza 73 cm, trzymanym w ręku, ugodził F. B. (1) zadając mu cios w brzuch skutkujący powstaniem u pokrzywdzonego kanału rany przebiegającej od rany wkłucia zlokalizowanej na wysokości pępka, a następnie ukośnie od dołu brzucha ku górze w stronę prawą przez jelito grube, prawą nerkę, wątrobę, przeponę po

stronie prawej, kończąca się w prawym płucu;

- S. P. odpierał w ten sposób bezpośredni, bezprawny zamach polegający na wdarciu się do mieszkania przez F. B. (1). Swoim zachowaniem S. P. przekroczył jednak w sposób rażąco granice obrony koniecznej stosując sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu. Oskarżony umyślnie spowodował u F. B. (1) obrażenia ciała w postaci rany kłutej brzucha z uszkodzeniem jelita grubego z koniecznością usunięcia jego fragmentu i wyłonienia sztucznego odbytu, prawej nerki z koniecznością jej usunięcia, wątroby, przepony i prawego płuca, które to obrażenia wymagały natychmiastowej interwencji chirurgicznej i stanowią ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu oraz innego ciężkiego kalectwa;

- po zadanych ciosach F. B. (1) osunął się na podłogę w progu mieszkania, S. P. próbował wypchnąć go z mieszkania, pomógł mu w tym K. A. (2), którego wówczas zauważył. Gdy F. B. (1) został wyciągnięty na klatkę schodową S. P. zamknął drzwi do mieszkania. Kazał P. T. zawiadomić pogotowie i (...). Sam wytarł miecz

z krwi i schował go do pochwy;

- oskarżony nie był uprzednio karany;

- oskarżony ma średnie wykształcenie, jest w trakcie rozwodu, ma dwoje małoletnich dzieci, na które ma zasądzone alimenty w kwocie 1000zł, pracuje jako diagnosta samochodowy i osiąga dochód około 3000zł miesięcznie;

- u oskarżonego biegli psychiatrzy i psycholog nie rozpoznali choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych, w czasie czynu miał on zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, nie stwierdzono u niego zaburzeń osobowości, stwierdzone w badaniu psychologicznym cechy osobowości nie wskazują na jej jednoznaczną patologię spełniającą kryteria kliniczne. Szereg emocjonalnych trudności oskarżonego ma podłoże sytuacyjne, nie wystąpił u oskarżonego w dniu zdarzenia stan silnego wzburzenia, wynikający chociażby z poczucia zagrożenia, który w sposób oczywisty wykracza poza zwykłe i przeciętne wzburzenie w taki sposób, że przeżycia emocjonalne dominowały

nad intelektualnymi. W chwili zrażenia przeżywał stan zagrożenia, lęku przed atakiem, na które to podejmował szereg logicznych działań zmierzających do obrony własnej i otoczenia w momencie ataku ofiary. Reakcja oskarżonego, chociaż wygórowana ilościowo związana była przyczynowo z zachowaniem pokrzywdzonego, była adekwatną odpowiedzią na stopniowo wzrastające napięcie emocjonalne i zmieniające się dynamicznie okoliczności zdarzenia. Wcześniejsze sytuacje konfliktowe z pokrzywdzonym wpływały niewątpliwie na stan emocjonalny oskarżonego w dniu zdarzenia, oskarżony czuł się zagrożony, przewidywał możliwość ataku ale nie stwierdzono u oskarżonego zniesionej kontroli poznawczej i intelektualnej w dniu zdarzenia. U oskarżonego wystąpiło pewnego rodzaju oswojenie się z postawą ofiary, na co odpowiedział przyjmując postawę obronną. Działania podjęte przez oskarżonego charakteryzowały się logicznością, pewną zbornością w momencie zdarzenia, wskazywały na przewagę intelektu nad stanem emocjonalnym oskarżonego. Natężenie emocji po stronie oskarżonego w dniu

zdarzenia nie było na tyle duże, żeby wymykało się spod intelektualnej kontroli funkcji rozumu.			
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego S. P., - zeznania świadka P. T. - zeznania świadka E. G. (1) - zeznania świadka Z. B. - zeznania świadka A. A. (2), opinie biegłych psychiatrów i psychologa, - opinia dotycząca obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego, 	<p>Sąd w przeważającej części dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż były one logiczne, znajdowały potwierdzenie w zeznaniach świadka P. T., sąsiadki E. G. (1) i Z. B., które słyszały głośne zachowanie się pokrzywdzonego na klatce w dniu zdarzenia, potwierdziły też fakt wcześniejszego uszkodzenia drzwi do mieszkania oskarżonego, podobnie jak potwierdził to wynajmujący A. A.</p>	

- pozostałe dokumenty zebrane w sprawie i ujawnione na rozprawie.

(2), mimo iż osoby te nie widziały sprawcy tego uszkodzenia.

Oskarżony wprawdzie nie przyznał się do zarzucanego mu czynu jednak nie kwestionował samego faktu ugodzenia mieczem pokrzywdzonego i spowodowania u niego stwierdzonych obrażeń ciała. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim tłumaczył powód swojego zachowania – obroną przed wtargnięciem pokrzywdzonego do mieszkania i obroną przez jego agresywnym zachowaniem.

Za niewiarygodne w świetle zasad doświadczenia życiowego Sąd uznał jednak wyjaśnienia oskarżonego jakoby działał również pod wpływem strachu czy wzburzenia, które były usprawiedliwione okolicznościami zamachu, co miałyby prowadzić do przyjęcia, że przekroczenie przez niego granic obrony koniecznej było niekaralne. Sąd nie dał bowiem wiary wyjaśnieniom oskarżonego jakoby tuż przed zadaniem ciosu pokrzywdzonemu został przez niego uderzony w twarz i chwycony za ramiona. Sąd te wyjaśnienia oskarżonego uznał za typowo obronne, zmierzające

do umniejszenia swojej odpowiedzialności, a wyolbrzymienia agresji po stronie pokrzywdzonego w chwili zdarzenia. Zdaniem Sądu w świetle zasad doświadczenia życiowego mało prawdopodobne jest aby w sytuacji konieczności naporu na drzwi, trzymane z drugiej strony przez oskarżonego i świadka P. T., po uprzednim rozpyleniu w jego kierunku gazu pieprzowego, pokrzywdzony miał sposobność, zadać oskarżonemu uderzenie ręką w twarz, ewentualne chwycenie natomiast oskarżonego za ramiona przez pokrzywdzonego spowodowałoby, że oskarżony skrepowany w ten sposób nie miałby sposobności, aby sięgnąć do narożnika szafy po miecz, wyjąć go z pochwy i wykonać tak szeroki zamach, aby ugodzić pokrzywdzonego stojącego przecież w bliskiej odległości. Oględziny ciała oskarżonego również nie ujawniły żadnych obrażeń na jego ciele (k.115-117) .

Oskarżony znał wcześniej pokrzywdzonego, wiedział, że potrafi być agresywny, już wcześniej dopuścił się w stosunku do niego nie tylko gróźb ale również rękoczynów, a mimo to oskarżony otworzył drzwi do mieszkania, co trudno tłumaczyć

tylko troską o to, aby pokrzywdzony tych drzwi nie uszkodził. Tak nie zachowałby się natomiast oskarżony, gdyby bał się pokrzywdzonego. Zresztą z korespondencji wcześniejszej między nimi nie wynikało, aby oskarżony bał się pokrzywdzonego.

Oskarżony przygotował sobie gaz pieprzowy, spodziewał się więc bezpośredniej konfrontacji z pokrzywdzonym, a mimo to nie zawiadomił Policji o agresywnym zachowaniu pokrzywdzonego, a sam postanowił skonfrontować się z pokrzywdzonym i sprawić, aby ten zaniechał wejścia do mieszkania i dalszego nękania jego oraz P. T..

Również w opinii biegłych psychiatrów natężenie emocji po stronie oskarżonego w dniu zdarzenia nie było na tyle duże, żeby wymykało się spod intelektualnej kontroli funkcji rozumu. Sąd ma przy tym świadomość, że wzburzenia o którym mowa w art.25§3k.k. nie można utożsamiać z silnym wzburzeniem o którym mowa w art.148§4k.k., gdyż nie ma tu mowy o silnym wzburzeniu.

Z drugiej strony sama tylko próba wejścia przez pokrzywdzonego do mieszkania nie

usprawiedliwiła
wzburzenia oskarżonego,
skoro oskarżony sam
poniekąd to wejście
pokrzywdzonemu
umożliwił otwierając
jednak drzwi. Również
wcześniejsze agresywne
zachowania
pokrzywdzonego nie mogą
usprawiedliwiać
wzburzenia oskarżonego
w chwili zdarzenia w
stopniu prowadzącym do
depenalizacji jego czynu.
Sąd nie dał również wiary
wyjaśnieniom
oskarżonego jakoby
przekroczenie granic
obrony koniecznej po
jego stronie nie było
rażące. Przeczy temu
użyte przez oskarżonego
narzędzie o długości
ostrza 73cm, sposób jego
użycia, miejsce ugodzenia
pokrzywdzonego i rodzaj
oraz stopień ciężkości
obrażeń spowodowanych
u pokrzywdzonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom
świadka P. T., gdyż
były jasne, logiczne,
zbieżne z wyjaśnieniami
oskarżonego co do
przebiegu zdarzenia.
Świadek stojąc za
drzwiami nie
zaobserwowała jednak
dokładnie co wydarzyło
się pomiędzy
pokrzywdzonym i
oskarżonym oraz samego
faktu ugodzenia
pokrzywdzonego.

Zeznania świadków E.
G. (1) i Z. B. Sąd
uzna za wiarygodne,

gdyż były spójne, konsekwentne, Sąd Nie dopatrył się powodów dla których świadkowie, mimo iż są to sąsiadki oskarżonego, miałyby zeznawać stroniczo.

Również zeznania wynajmującego oskarżonemu mieszkanie nie A. A. (2) nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności.

Za pełnowartościowe dowodowo Sąd uznał również opinie sądowo – psychiatryczne i psychologiczne dotyczące oskarżonego uzyskane w tej sprawie. Opinie pisemne, zostały potwierdzone przez biegłych na rozprawie. Były jasne i pełne.

Opinia dotycząca obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego i ich kwalifikacji również była jasna i pełna. Nie była też przez strony kwestionowana.

Wartość dowodowa pozostałych dokumentów zebranych w sprawie i ujawnionych na rozprawie z chwilą zamknięcia przewodu sądowego również nie budziła wątpliwości co do ich wiarygodności, nie była też przez strony kwestionowana.

**0.1.Dowody
nieuwzględnione przy
ustaleniu faktów**

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka K. A. (1), k.435-436v w zw. z k.56-57, - zeznania świadka M. C. (2)-skiej, k.440-440v w zw. z k.215-216, - zeznania świadka D. M., k.556 w zw. z k.218-219 - zeznania pokrzywdzonego F. B. (2)-skiego, k.440v-442v w zw. z k.186-188, - zeznania świadka M. Z., k.30-31, 	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. A. (1) tylko w tym zakresie, że razem z poprzedzonym udał się do miejsca zamieszkania oskarżonego. Pozostałe zaś jego twierdzenia jakoby wszedł na klatkę dopiero jak pokrzywdzony już na niej leżał z odniesioną raną, że nie słyszał wcześniej żadnych hałasów, że nie pomagał oskarżonemu w wyciągnięciu pokrzywdzonego z mieszkania, jawiły się jako niewiarygodne. Świadek swoimi zeznaniami starał się ewidentnie umniejszać swój udział w tym zdarzeniu a także udział oskarżonego, świadek był widziany przecież przez świadka E. G., która opisała wysokiego mężczyznę ubranego w niebieską kurtkę, jako ten który również kopał w drzwi mieszkania oskarżonego. O obecności drugiego mężczyzny w trakcie zdarzenia wyjaśniał też sam oskarżony, oskarżony również wskazywał na świadka jako tego, który pomógł mu wydostać rannego już pokrzywdzonego z</p>	

mieszkania. Te wyjaśnienia oskarżonego trudno uznać za niewiarygodne. Oskarżony nie miał żadnych powodów, aby wskazywać na taki udział świadka w zdarzeniu.

Zeznania świadka nie wniosły nic istotnego do rozstrzygnięcia sprawy. Świadek zeznała tylko, że pokrzywdzony z K. A. (1) spotkali się wcześniej w dniu zdarzenia u niej w mieszkaniu.

Zeznania świadka nie wniosły nic istotnego do rozstrzygnięcia sprawy. Gdyby pokrzywdzony został już wtedy raniony nożem przez oskarżonego, zapewne miałby jakąś dokumentację dotyczącą doznanych obrażeń.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonego jakoby pojechał do mieszkania oskarżonego tylko po to, aby się dowiedzieć czy to on był u niego w domu i go szukał. Nie dał wiary jego zeznaniom jakoby normalnie jak zawsze pukał do drzwi oskarżonego, nie kopał ani nie walił w nie, gdyż przeczyły temu nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, uznane za wiarygodne, ale także zeznania świadków E. G. (2), Z. B., P. T.. Podobnie niewiarygodne były zeznania świadka jakoby nie próbował siłą wejść do mieszkania,

		<p>nie napierał na drzwi, a został „zagazowany” zanim zdążył cokolwiek powiedzieć, a chwilę później poczuł coś w brzuchu. Wiarygodne były jedynie zeznania świadka dotyczące odniesionych obrażeń i dolegliwości z nimi związanych, co wynikało z dokumentacji lekarskiej.</p> <p>- świadek potwierdził jedynie fakt przyjęcia pokrzywdzonego do szpitala z obrażeniami ciała.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I.	S. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Zgromadzone w sprawie i ujawnione na rozprawie, a następnie ocenione dowody pozwoliły na niewątpliwe ustalenie, że oskarżony zadając pokrzywdzonemu cios w brzuch, na wysokości pępka, mieczem samurajskim o długości ostrza 73cm umyślnie spowodował u pokrzywdzonego ciężkie obrażenia ciała kwalifikowane z art.156§1pkt2k.k., co wynika z opinii biegłego dotyczącej kwalifikacji tych obrażeń. Sąd przyjął też, że oskarżony działał w ramach obrony koniecznej, gdyż odpierał bezpośredni, bezprawny zamach polegający na wdarciu się przez pokrzywdzonego do jego mieszkania – naruszeniu miru domowego. Jednak w ocenie Sądu oskarżony przekroczył i to rażąco granice obrony koniecznej, gdyż zastosował sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu, o czym świadczy rodzaj użytego przez oskarżonego narzędzia, przy uprzednim użyciu już gazu pieprzowego, co w pewnym stopniu już musiało obezwładniać pokrzywdzonego, a także sposób użycia tego narzędzia i spowodowanie nim ciężkich obrażeń ciała u pokrzywdzonego.

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że przekroczenie granic obrony koniecznej poprzez naruszenie wymogów wynikających ze znamienia konieczności może być: wynikiem podjęcia decyzji odparcia zamachu kosztem dobra napastnika, w sytuacji, gdy były inne racjonalne sposoby uniknięcia zamachu; wynikiem rażącej dysproporcji pomiędzy wartością dobra zagrożonego zamachem i wartością dobra napastnika, przeciwko któremu zostało skierowane działanie obronne; a także wynikiem przyjęcia sposobu prowadzącego do zbytecznego, z punktu widzenia potrzeb odparcia zamachu, rozmiaru naruszenia dóbr napastnika.

Z uwagi na rażące przekroczenie granic obrony koniecznej, wobec oskarżonego nie mógł mieć zastosowania wskazany przepis art.25§2ak.k. przewidujący depenalizację takiego zachowania ale nie powinien on znaleźć się w podstawie skazania (nawet a contrario), gdyż wobec oskarżonego, który przekroczył granice obrony koniecznej, zastosowanie ma przepis art.25§2k.k., gdyż przepis ten nie jest wyłączony

<p>w przypadku rażącego przekroczenia granic obrony koniecznej. Sąd nie przyjął natomiast, aby oskarżony przekroczył granice obrony koniecznej pod wpływem strachu czy wzburzenia usprawiedliwionych okolicznościami zamachu, gdyż nie pozwalały na to ujawnione dowody o czy mowa była przy już ocenie tych dowodów, w szczególności wyjaśnień oskarżonego i opinii biegłych psychiatrów i psychologa..</p>			
#	1.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. P.	I II	I I	<p>Na podstawie art.25§2k.k. Sąd zastosował wobec oskarżonego nadzwyczajne złagodzenie kary, wobec ustalenia, że oskarżony przekroczył granice obrony koniecznej. Sąd miał przy tym na uwadze niewłaściwe zachowanie się pokrzywdzonego wobec oskarżonego zarówno w chwili zdarzenia jak i w okresie poprzedzającym to zdarzenie. Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności, na podstawie art.56§1pkt2k.k.w zw. z art.60§1i §6pkt2k.k., w wymiarze najniższym czyli 1/3 dolnego zagrożenia za przypisane oskarżonemu przestępstwo, to jest w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, uznając iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i spełni swe cele prewencyjne zarówno wobec oskarżonego jak i cele z zakresu prewencji ogólnej. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował</p>

uprzednią niekaralność oskarżonego. Sąd nie przyjął, aby możliwe było przewidziane w przepisie art.25§2k.k. odstąpienie od wymierzenia kary wobec oskarżonego, a to z uwagi na rażące przekroczenie granic obrony koniecznej przez oskarżonego, stosunek dobra zaatakowanego do dobra poświęconego i spowodowany przez oskarżonego skutek w postaci ciężkich obrażeń ciała u pokrzywdzonego.

Na podstawie art.46§1k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienie w kwocie 4.000zł. Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze doznanie przez pokrzywdzonego ciężkich obrażeń ciała, w postaci między innymi ciężkiego kalectwa, a także odczuwane do dziś skutki tych obrażeń. Sąd obniżył jednak kwotę zadośćuczynienia w stosunku do żądanej kwoty 20.000zł mając na uwadze znaczne przyczynienie się pokrzywdzonego do powstałej szkody, poprzez bezprawne naruszenie miru domowego oskarżonego. Sąd miał także na uwadze poprzedzające to zdarzenie niewłaściwe, prowokujące zachowania pokrzywdzonego wobec oskarżonego i jego partnerki.

1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. P.	III IV	I I	<p>Na podstawie art.63§1k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył stosowny okres jego zatrzymania.</p> <p>O dowodach rzeczowych, które służyły do popełnienia przypisanego oskarżonemu przestępstwa w postaci miecza i gazu obezwładniającego Sąd orzekł na podstawie art.44§2k.k., orzekając ich przepadek.</p>
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V VI	<p>Na wniosek pełnomocnika, na podstawie art.627k.p.k., zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot kosztów zastępstwa procesowego, ustalając ich wysokość na poziomie stawki minimalnej plus dodatkowe 20% za każdy z dwóch dodatkowych terminów rozpraw, co powinno nastąpić zgodnie z §11ust.pkt5, §15ust.1i3 i §17pkt Rozporządzenia MS z 22.10.15r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. Poz.1800), przy czym błędnie za stawkę minimalną przyjęto kwotę 840zł, a nie 1200zł.</p> <p>Wobec skazania oskarżonego Sąd przy zastosowaniu przepisu art.627k.p.k. i 624§1k.p.k., zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa połowę poniesionych wydatków, a od ponoszenia drugiej połowy wydatków zwolnił oskarżonego, mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego i ciężące na nim zobowiązania, uznając, że uiszczenie całości wydatków byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.</p> <p>Oplatę Sąd ustalił na podstawie art.2ust.1pkt3</p>	

	ustawy z dnia 23.06.73r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 83r., Nr 49, poz.223).
1.1Podpis	
Agata Wilczewska	